

i Forhandlingerne og varetager alt øvrigt Rettergangspolitiet Vedkommende.

§ 30.

Reisforhandlingen er offentlig, medmindre Retten finder, at særdeles Grunde gjøre det Modsatte nødvendigt.

§ 31.

Forinden Sagens Forhandling aabnes, paakjender Retten de Indsigelser, som af Anklageren eller Anklagede fremsættes mod Noget af Rettens Medlemmer.

§ 32.

Anklagekriftet oplæses af Retskriveren, hvorefter Anklageren giver en kort Fremstilling af Sagen.

§ 33.

Den Anklagede tilspørges af Formanden om Navn, Stilling og Alder, og om han har Noget at anføre i Anledning af hvad han har hørt.

§ 34.

Fremsetter Anklagede Indsigelser mod den Form, hvorunder Sagen er anlagt eller fremmet, er han berettiget til at erholde disse forhand- lede og afgjorte, inden Sagen gaaer videre.

§ 35.

Erkjender Anklagede Anklagens Rigtighed, bortfalder enhver Beviisførelse.

§ 36.

I modsat Fald fremlægger Anklageren alle Beviisførelsen vedkommende Gjenstande, lader Dokumenter oplæse af Retskriveren, samt frem- stiller og afhører sine Vidner efter den af ham bestemte Orden.

§ 37.

Udebliver et Vidne, uden at oplyse lovligt Forfald, kan Retten idømme Bøder fra 20 til 200 Rbd. eller simpelt Fængsel fra 10 til 30 Dage. Godtgjør Vidnet senere lovligt Forfald, kan Retten ophæve Kjendelsen.

§ 38.

Forinden Vidnet afgiver sin Forklaring, aflægges det følgende Ed: „Jeg lover og svær- ger at udsige den fulde Sandhed og Intet uden Sandhed. Saasandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“.

§ 39.

Anseer Vidnet sig ikke pligtigt at besvare et fremsat Spørgsmaal, fordi det ikke vedkom- mer Sagen, eller fordi det paa en fornærme- lig eller skadelig Maade berører Vidnets For- hold, afgjør Formanden Indsigelsen. Forman- den bør og i Embedsmedfør, naar et Spørgs- maal af saadan Natur fremsættes, gjøre Vid- net opmærksomt paa, at det ikke er pligtigt at svare.

§ 40.

Nægter et Vidne i andre Tilfælde at svare, kan det dømmes i samme Straf, som om det var udeblevet uden Forfald.

§ 41.

Anklagede og hans Forsvar er berettiget til at gjøre Vidnet Spørgsmaal, saavel under An- klagerens Forhør, efter den Anledning, ethvert af Vidnets Udsagn frembyder, som i Alminde- lighed til Sagens Dplysning, efterat Anklage- ren har endt Forhøret. Samme Ret tilkom- mer enhver Rigsretsdommer.

§ 42.

Ligeledes kan Formanden og enhver anden Rigsretsdommer stille Spørgsmaal til den An- klagede efter den Anledning, Sagen giver. Anklagede kan ikke tvinges til at svare.

§ 43.

De afhørte Vidner forblive tilstede, indtil Formanden tillader dem at forlade Retten. Vidnet kan gjentagende afhøres, og, om fornø- dent gjøres, jævnføres med Andre.

§ 44.

Paa Anklagerens Indstilling kan Retten udnævne sagkyndige Mænd til at foretage et Eftersyn eller til at anstille en Undersøgelse, der kan udfordres til Sagens Dplysning.